

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

אור השבת

חלק ה' שבת בו תשוב

אור הזוהר 383 ★ תשרי תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

השמים הודמנות לחוש איזה טעם מרגיש יהודי בשבי ובכלא אצל גויים, מה נחונן למהר ולפדותו משוכיו!...

מספור זה אפשר ללמוד מוסר השכל מדוע זה יצא הקצף בדורנו שבכל בית שני נמצאים בנים כאלו שהתחילו להדרדר ולסור מדרך ה' ויש לדאבוננו גם כאלה שכבר סרו מה' ומתורתו? הוא כדי שנגיש הצער הגדול והאים שיש לשכינה כביכול שבני ישראל סרים מדרך ה' ומתרחקים ממנה, שאין לשער ולתאר גדל הצער והעגמת נפש בזה, כאם הבוכה על בניה הנאבדים ממנה שאי אפשר לבטא ולהמחיש הצער והכאב כדי לעורר אותנו מתרדמתנו העמקה בראותנו איך עם ישראל מאבד את בניו מדי יום ביומו ומדי שעה בשעה ואין אנו שמים לב לזה ולא עולה אפלו על מחשבתנו לטכס עצה איך להציל אפלו נפש אחת מישראל, לזאת באה עלינו הרעה הזאת ובאים מן השמים וטופחים על פנינו ונותנים לנו גם כן להרגיש הצער הנורא הזה כדי לעורר את לבנו לחפש דרכים ועצות איך לצאת אל העם לבקש צאן אוכדות להחזירם ולהשיבם אל חיק אמותם.

מן השמים מראים לאדם את מה שצריך לתקן, על ידי שמגלגלין עליו סבל אף על פי שלא מגיע לו, רק כדי שירגיש בסבלו של הזולת, וידע מה עליו לעשות כדי לתקן ובאיזה אופן ישתדל לתקן.

כל ימיו עסק הרב הקדוש רבי נחום מטשערנאבעל ב"פדיון-שבויים", נדד על פתחי נדיבים לאסוף כספים, וגלגל שלמונים לכיסיהם של עריצים אנשי הרשות ושכאי עמך ישראל, פדה יהודים שנפלו בשבי. יום אחד נקלע לזיטומיר, העלילו עליו הגויים עלילה שפלה ונכלא במאסר. נגלה אליו אחד הצדיקים בכלא, ואמר להרגיעו: אברהם אבינו היה מכניס אורחים גדול, טורח תמיד להנעים לאורח ומבקש לדעת מה עוד יכולים לעשות למען האורח ולא עשה, אמר לו הקדוש ברוך הוא "לך לך מארצך" כלומר: צא לדרך ותהפך לאורח ותדע בדיוק מה חסר לך...

אף אתה - הוסיף הלה - פודה שבויים גדול, והעניקו לך מן

ש'בת ב'ו ת'שנ - הלכות שבת

בשוכתא הנה אמר לה אמא שובתא היום (ירושלמי שבת דף

ט"ו, ג').

(ו) מקבלין קרבנות מפושעי ישראל כדי שיחזרו בתשובה חוץ מן המומר, והמנסף זין, והמחלל שבת בפרהסיא, אלמא עבודה זרה ושבת כי הדדי נינהו (עירובין דף ס"ט).

(ז) שבת חמירא ולא אתי לזלולי בה (ביצה דף ל"ו).

(ח) בערב שבת לא היו מתעניין מפני כבוד השבת קל וחמר בשבת עצמה (תענית דף כ"ז).

(ט) יכול יהא כבוד אב ואם דוחה שבת, תלמוד לומר איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו (יבמות דף ה').

(י) ליראה את ד' אלקיך כל הימים אלו שבתות וימים טובים (יבמות דף צ"ג).

פירק א

בו יבאר גדל העניש של המחלל קדשת השבת מש"ם ומדרשים, וזה הקדוש

(א) נשים מתות ילדות בעון שמכבסות צואת בניהם בשבת (שבת דף קי"ט:).

(ב) בעון חלול שבת חיה רעה רבה, ובהמה כלה, ובני אדם מתמעטין (שבת דף קי"ט:).

(ג) אין הדלקה מצויה אלא במקום שיש חלול שבת (שבת דף קי"ט:).

(ד) לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחללו בה את השבת (שבת דף קי"ט:).

(ה) רבי שמעון בן יוחאי כד הנה חמי לאמיה משתעיא סגין

(יא) המטיל אימה יתרה בתוך ביתו סוף בא לחלול שבת (גיטין דף ו').

(יב) בהני תלת מילי נחתי בעלי בתים מנכסיהון, דסיירי נכסייהו בשבתא, ודקבעי סעודתייהו בשבתא בעידן בי מדרשא (גיטין דף ל"ה).

(יג) נהר סמבטיון מוכיח על שמירת השבת (סנהדרין דף ס"ה).

(יד) חסידים הראשונים לא היו משמש אלא בד' בשבת שלא יבואו נשותיהן לידי חלול שבת (נדה דף ל"ח).

(טו) כל מי שאינו משמר את השבת אצלכם [בעולם הזה] ברצונו, כאן הוא משמר אותו בעל כרחו (בראשית רבה י"א ו').

(טז) אם יבואו עכו"ם ויאמרו לכם למה אתם עושים את יום השבת, אמרו להם ראו שאין המן יורד בשבת (שמות רבה פרק כ"ה ט"ו).

(יז) אמר המן אם אתה מבקש לעקר אותם [ישראל] עקר את השבת ובטל אותה ואחר כך אתה מכלה אותם (אסתר רבה ו').

(יח) טור שמעון חרב משום שהיו משחקין בכדור בשבת (איכה רבה ב' ג').

(יט) חלול שבת אחד מג' עונות שמגלגלין בהם על עושיהן את כל העונות (מדרש תנאים דברים ה').

(כ) לא חרבה ירושלים עד שהעלימו עיניהם מן השבת (מדרש תנאים דברים ה').

(כא) המחלל שבתות אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא (אבות דרבי נתן פרק כ"ו).

(כב) אם חללתם השבת מעלה אני עליכם כאלו חללתם כל המצוות (מדרש רבה שמות פרק כ"ה).

(כג) המחלל את השבת מעיד לפני מי שאמר והיה העולם שלא ברא עולמו בששה ימים ולא נח בשביעי (מכילתא פרשת יתרו).

(כד) המחלל השבת מאכילין אותו גחלי רתמים (פנח רזא).

(כה) עגש המחלל כפול (מדרש תהלים מ"ז צ"ב).

(כו) ישראל שלא שמר שבת בעולם הזה אין לו מנוחה לעולם, וממנה אחד מוציא גופו ומכניס אותו לגיהנם לעין הרשעים, ונשמתו אין לו מנוחה באור גיהנם, וכשיצא שבת אותו ממנה מחזיר הגוף למקומו ונזוקים כל אחד לעצמו (מדרש מובא במעבר יבק, שפתי רננות סימן ל"ט).

(כז) על ידי חלול שבת נתפזרנו בגלות (תדבאר פרק כ"ו).

(כח) מעשה באחד שרכב על סוס בשבת והביאוהו לבית דין וסקלוהו, לא מפני שראוי לכה אלא שהשעה צריכה לכה (יבמות ז', סנהדרין מ"ו).

(כט) כל זמן שאדם מכבד אביו ואמו אין חטא של חלול שבת ולא שאר שום חטא בא על ידו (תדבאר כ"ו).

(ל) מעשה באדם אחד שהיה לו פרה וחורשת בכל יום וכשהגיע יום השבת מניח אותה, לימים ירד אותו הצדיק מנכסיו והצרך למכור השור לעכו"ם, וכשהגיע יום השבת לא רצה השור לחרש כמנהגו גם אחר שהפכו העכו"ם מכות רבות ורעות מקדם, בא לו העכו"ם לישראל המוכר שיטל את שורו, מיד הבין הצדיק ולחש לתוך און השור שמעכשו הוא ברשות העכו"ם וחובה עליו לעשות מלאכת בעל הבית גם בשבת, ומיד עמד מוכן לעשות מלאכתו, העכו"ם חשש שמא מעשי כשפים, ולא הניח הצדיק עד שהגיד לו כל המאדע, כיון ששמע העכו"ם כך נבהל ונזדעזע ונשא קל וחמר בעצמו ואמר, מה זאת שאין לה לא דעת ולא תבונה הכירה את בוראה, ואני שבראני הקב"ה בצלמו ובדמותו ונתן לי דעה ובינה לא יהיה ראוי לי להפיר את בוראי, מיד חזר ליראת שמים וזכה ללמד תורה ונקרא ר' חנינא בן תורתא (פסיקתא דר"כ פכ"ד, מדרש עשרת הדברות).

(לא) מתוך שלא מחה ר' אלעזר בן עזריה על חלול שבת הנעשה על ידי בהמתו של שכנתו נקרא על שמו, והשחרו שניו מפני התענויות (שבת נ"ד, ביצה כ"ג, וירושלמי שם).

(לב) המחלל את השבת אין לו מחילה לעולם (מדרש תנאים דברים ה').

(לג) המחלל את השבת כעושה כל רע (מדרש תנאים דברים ה').

(לד) בעולם הזה אדם הולך ללקט תנאים בשבת אין התאנה אומרת כלום, אבל לעתיד לבוא אם אדם הולך ללקט תאנה בשבת היא צוחת ואומרת שבת היום (מדרש שו"ט תהלים ע"ג).

(לה) חד דוכתא אית בגיהנם לאילין דקא מחללי שבתא (זוה"ק הקדמה י"ד).

(לו) כל המחלל שבת בזדון אין לו הרמת ראש עד שיעשה תשובה (אותיות דר"ע, אותיות קטנות א).

(לז) המחלל שבת אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא (אדר"נ פכ"ו).

להלן מספר הזכר הקדוש:

(א) אם אדם מבכיר אש בשבת הקב"ה אומר אני כביתי האש שלא יתוקד ואתם מוקדים אותו, אתם תתוקדין בגיהנם (תיקוני זוהר תקון כ"ד, ס"ט:).

(ב) אם מקים מצות שבת הוא בצלמנו, ואם לאו אין לו חלק בזרע ישראל (שם תיקון מ"ז פ"ג:).

(ג) אם אין ישראל שומרים השבת נאמר בהם "שלח תשלח" שני גרושין (תיקוני זוהר תיקון ו' כ"א:).

(ד) כל אלו שמחללים שבתות ומועדים בפרהסיא ואינם חוששין לכבוד בוראם, כמו שלא שמרו את השבת בזה העולם, כך אינם שומרים אותו בעולם ההוא, ואין להם מנוחה בגיהנם, ר' יהודא אומר שומרים אותו שם בעל כרחך (ח"ב ק"ג:).

(ה) אלו הרשעים שלא שמרו את השבת לעולם אין אש הגיהנם שוכך מהם, וכל הרשעים שבגיהנם שואלין עליהם מה

ואומרים שיר זה ומבדילין בתפלה ומבדילין על הכוס הם פורחים מהם והולכים אל המדבר (ח"א י"ד:).

בג כיון שיוצא השבת כל כחות הסטרא אחרא משוטטים והולכים בעולם ואש הגיהנם מתחיל ללהט (ח"א מ"ח:).

בד בשעה שישאל אומרים ויהי נעם במוצאי שבת כל הרשעים שבגיהנם אומרים אשריכם ישראל (ח"ב רז:).

בח שבת שמא דקוב"ה כמבאר בזהר הקדוש שמות פ"ח. ועל כן אסור להזכירו במקום שאסור לדבר דברי תורה, וידעתי ממדקדקים במעשיהם שנוהרו להזכיר שם שבת ללא צורך (בני יששכר מאמר א אות א).

בו בספר רוח חיים (להרמח"פ זצ"ל) סימן פ"ד דלפי מה שכתב הרב חסד לאברהם דלפי הזהר הקדוש הנ"ל גם שבת אין לומר במקום מטנף, לפי זה צריך לומר שב"א במקום שב"ת, ואם ירצה השם מעתה אהיה נזהר גם בשם שבת לומר שבא בלי נדר, עכ"ל (שד"ח פאה"ש כללים מערכת א סימן ק).

בז על ג' עברות נשים מתות בשעת לדתן וכו' ועל שאין זהירות בהדלקת הנר (שבת ל"א:).

בח השבת ועבודה זרה כל אחת משתייהן שקולה כנגד שאר כל מצוות שבתורה, והשבת היא האות שבין הקב"ה ובינינו לעולם, לפיכך כל העובר על שאר המצוות הרי הוא בכלל רשעי ישראל, אבל המחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעובד עבודה זרה כנכרי לכל דבריהם (רמב"ם הלכות שבת פ"ז הט"ו).

עוד פרפראות בענין המקל בקדשת השבת:

בט מומר לדבר אחד לא הוי מומר לכל התורה ואין שחיטתו נבלה, אולם מומר לחלל שבת הריהו מומר לכל התורה ושחיטתו נבלה ויינו יין נסך (חולין ה. אר"ח שפ"ה ס"ג, יור"ד סימן ג' וק"ט).

ל מה שמצוי בזמן הזה שרפות רח"ל הפל בשביל חלול שבת (ס פרי"ש שבת מובא במנח"ש ע"ב י"ג).

לא מומר לחלל יו"ט הוי מומר לכל התורה כלה כמו מחלל שבת, וכל שכן מומר לחלל יום הכפורים (דע"ת הלכות שחיטה סימן ב' ס"ק כ"ט בשם רדב"ז, תשובות הר"ש, זוהר הקדוש, א"ז הגדול בשם הגאונים).

לב י"א דדין מחלל שבת בפרהסיא גם בפרסום בעלמא סגי גם בפחות מעשרה (פלתי בשם רמב"ם ומרדכי ושאלות ותשובות מהרי"א יור"ד סימן ב) ועכ"פ בידוע לעשרה אין להקל (דע"ת סימן ב' ס"ק ל' ביור"ד, ומנח"ש ע"ב ט"ו).

לג המחלל שבת הרי הוא רחוק מן החיים ונסגר לפניו הפתח להכנס לעולם הבא, (מנח"ש ע"ב י"ח בשם מדרש).

לד מקום אחד יש בגיהנם לאלו שמחללין שבת כיון שהוא הדליק נר קדם זמנו ממנה יש בגיהנם שבמוצאי שבת מדליק תחלה אותו מקום ואומר "מקום זה הוא של פלוני" וכל הרשעים שבגיהנם עוזרים לו להדליק אותו מקום (זוה"ק במדבר רמ"ו).

נשתנו אלו, מלאכי הדין משיבים להם, אלו הם רשעים שכתרו בהקב"ה ועברו על התורה כלה בשביל שלא שמרו את השבת, והרשעים כלם יוצאים ממקומם לראות בהם, ומלאך אחד מכניס גופותיהם של אותם מחללי שבת לתוך הגיהנם לעיניהם של שאר הרשעים ורואים שתולעתם לא תמות ואשם לא תכבה, וכל הרשעים מסבבין אותו ומכריזין זה הוא פלוני הרשע שלא חשש לכבוד בוראו כפר בהקב"ה ובכל התורה, אוי לו, טוב היה לו שלא נברא, ושלא יבא לדין זה ולבושה זאת (ח"ב קנ"א).

ו כמו שאדם מקבל את הנפש רוח נשמה היתרים בערב שבת בספר פנים בענג ובשמחה, כך מקבלים בעולם ההוא את הנר"ן שלו כשיוצא מן העולם (תיקוני זוהר תיקון ו' כ"ג:).

ז השבת מכבד מכל שאר המועדים (ח"ב פ"ח).

ח רוח שנקרא נגע ממנה על כל השלחנות שלא סדרו אותם בשבת בתענוגים כראוי (ח"ב רס"א:).

ט מי שיש לו יכלת לעשות ענג שבת ואינו עושה נהפך לו ענג לנגע צרעת (תיקוני זוהר תיקון כ"א, נ"ח, וח"ג רע"ג).

י עמלק בא על ישראל על שלא שמרו את השבת (זוה"ח בשלח ל"ז:).

יא הגורע ענג שבת כאלו גזל את השכינה (תיקוני זוהר תיקון רא, נ"ט:).

יב המוציא בשבת מרשות היחיד לרשות הרבים גרים לשכינתא למהוי תהו ובהו חשך ותהום (תק"ז תיקון ל' ע"ג:).

יג מאן דמחלל שבת אינו משמר מהקב"ה (תק"ז בהקדמה י"ב).

יד המשקר בשבת כאלו משקר בכל התורה (ח"ב צ:).

טו אלו שאין עושים תוספות לשבת ויום טוב אם הוא חכם חכמתו מסתלקת, ואם הוא עשיר עשרו מסתלק ממנו, והברכה נמנעת ממנו (תיקוני זוהר תיקון י"ט, ל"ח:).

טז המתענה בשבת ראוי לקללה וענש, אלא כיון שיושב בתענית לתעניתו קורעין לו גזר דינו (ח"ב ר"ז:).

יז אוי לו לאדם שאינו משלים את הסעדות בשבת (ח"ב פ"ח:).

יח כל האמונה בסעדת שבת מצויה (ח"ג רפ"ח:).

יט הגורע מסעדת שבת ענשו גדול (ח"ב פ"ח:).

כ הגורע חד סעדה בשבת מיתחזי פגימותא לעילא ומראה עצמו דלאו מבני היכלא דמלכא הוא, דלאו מזרעא קדישא הוא, ניהבין עליה חומרא דתלת מלין דינא דגיהנם (ח"ב פ"ח:).

כא כששלחנו לא נסדר בתענוגים כראוי דוחים אותו אל הסטרא אחרא (ח"ב רנ"ב:).

כב כיון שיוצא השבת כחות הסטרא אחרא יוצאין בחפזון ומשוטטים בעולם ורוצים לשלט על עם ישראל, ולכן תקנו שיר של פגעים, וכיון שהם רואים את ישראל בתפלה

גִּדּוּל מַעֲלַת לִימוּד הַזוהַר בַּשַּׁבָּת

לְלַמּוֹד הַתּוֹהָק, כִּי הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא בְּאֲבוֹת: "עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה..." – יְסוֹד הַיְסוּדוֹת אֲשֶׁר תָּבֵל וּמְלוֹאוֹ נִתְמַכִּים בּוֹ וְנִשְׁעָנִים עָלָיו, הוּא לִימוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה! י – אֵין אָנוּ מְבִינִים מָה הַפֶּעַל הַנֶּעֱשֶׂה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים עַל יְדֵי לְמוּד דְּבוּר תּוֹרָה אַחַת, אֲךָ בְּכָל זֹאת לְשֹׁכֵר אֵת הָאֵזֶן נֹאמֵר מִשָּׁל: נִצֵּיר לַעֲצֻמּוֹ נִמְלָה, מֵרַב קִטְנוּתָהּ הִיא אֵינָה יְכוּלָה לְרֹאוֹת מָה שֶׁבֶן אָנוּשׁ רוֹאֶה מִלְמַעְלָה לְמַטָּה. הִיא מְפִירָה אֵת הָקֵן שֶׁלָּהּ וְאֵת אֲדָמוֹת הַחֹל מִסְבִּיבָהּ, אֲף פַּעַם לֹא רֹאֶתָהּ מַחֲזוֹת חֲדָשִׁים וְלֹא מְפִירָה מִרְחָבִים. בּוֹדֵאי שֶׁלֹּא מִסְגָּלַת לְהִבִּין מָה שֶׁשִּׁכַּל אָנוּשׁ מִבִּין. כִּי אָנוּ כָּלִפִּי מַעֲלָה; מֵרַב קִטְנוּתָנוּ אֵינָנו מְבִינִים מָה מִתְרַחֵשׁ בְּשָׁמַיִם, אֵינָנו מִסְגָּלִים לְהִבִּין כִּהְיוֹת זֶה מִמָּה שְׂרֹאִים מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, מִן הַשָּׁמַיִם לָאָרֶץ, כְּשִׁיחֻדֵּי עוֹשֶׂה רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם וּמִתְיָשֵׁב לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כְּמָה מְלָאכִים יוֹשְׁבִים וּמְקַשִּׁיבִים לְקוֹלוֹ הָעֶרֶב, לְמַתִּיקוֹת הַלְמוּד, אֵיזָה עֲנֵג הוּא מִסֵּב לְמִלְךָ מְלָכִי הַמְּלָכִים הַקְּבִ"ה.

כְּמָה גִּדּוּל כַּחוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי: כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַרְשֵׁב"י הַקְדוּשׁ בְּמַסְכֵּת סָכָה (דף מ"ה ע"ב), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְאָמַר חֲזַקִּיָּה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי יְכוּל אֲנִי לְפַטֵּר אֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאֲתִי עַד עַתָּה וְאֶלְמָלִי אֲלֻעֶזֶר בְּנֵי עַמִּי מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד עַכְשָׁיו וְאֶלְמָלִי יוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ עֲמָנוּ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוֹפוֹ".

בּוֹאֵנוּ וְרֹאוּ כְּמָה מַעֲלַת לְמוּד הַזוהַר הַקְדוּשׁ, וּבִפְרָט לְמִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד קִבְּלָהּ, שֶׁהַזוהַר הַקְדוּשׁ אֶפְלוּ בְּגִירָסָא נִחְשָׁב לוֹ כְּלָמוּד הַקִּבְּלָהּ. [כִּי הַחַיִּים סִימָן קנ"ה]

בּוֹאוּ וְרֹאוּ כַּחוֹ הָעֲצוּם שֶׁל לְמוּד הַתּוֹרָה בַּשַּׁבָּת קִדְשׁ!

מִרְן הֵבֵן אִישׁ חַי פְּרֻשֶׁת שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנִיָּה כּוֹתֵב וְז"ל: כְּתִבוּ הַמְּקַבְּלִים זְכוּרֹנָם לְבִרְכָּה דְּגִדּוּל הַפֶּעַל הַנֶּעֱשֶׂה בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת אֶלֶף פַּעֲמִים יוֹתֵר מִן הַנֶּעֱשֶׂה בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל, עַכ"ל. זֹאת אוֹמְרָת, שְׁעָה אַחַת שֶׁל שַׁבָּת שְׁוֶה אֶלֶף שְׁעוֹת בְּיוֹם חֹל, וּכְבֵר לִימְדָנוּ הַכֹּסֵא מֶלֶךְ דְּשְׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוּד זֶהר הַקְדוּשׁ בְּיוֹם חֹל, יוֹתֵר מִשְׁנָה שְׁלֵמָה שֶׁל לְמוּד פֶּשֶׁט.

צִא וּלְמַד: שְׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוּד זֶהר הַקְדוּשׁ בַּשַּׁבָּת קִדְשׁ, יוֹתֵר מֵאֶלֶף שְׁנִים פֶּשֶׁט בְּיוֹם חֹל. "עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמוֹשְׁלִים בּוֹאוּ חֲשׁבוֹן".

הִכָּה וְנִתְבּוֹנֵן: כְּאֲשֶׁר לוֹמְדִים זֶהר הַקְדוּשׁ שֶׁשׁ שְׁעוֹת בַּשַּׁבָּת קִדְשׁ, מִתְקֵן אֵת כָּל שֵׁשֶׁת אֲלָפִים הַשָּׁנִים שֶׁל הָעוֹלָם.

יְהוּדִים הַסְפִּיתוּ וְשִׁמְעוּ, "הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ": כִּי אָמַר הַמֶּשִׁיחַ לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי (סְנֵהֲדִרִין דָּף צח, א). זָכָה דּוֹרָנוּ לְהַשְׁתַּקְקוֹת מַחֲדָשֶׁת לְתוֹרַת הַנִּסְתֵּר וּלְצִמְאוֹן אֱלֹקֵי הַהוֹדָה וְזִינָה הַמְּבַשְּׂרִים אֵת פַּעֲמֵי הַגָּאֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּזֹּהַר: "וּבִגִּין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטָּעַם מֵאֵילָנֵי דְחַיִּי דְּאִיהוּ הָאִי סִפֵּר הַזֶּהר, יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", וּבִתְקוּנִים (דף מ') אֵיתָא: וּבִדְרָא בְּתֵרָאֵי בְּסוֹף יוֹמִיָּא, בְּגִינָיָה וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאָרְץ וְכו'. וּבַזֹּהַר הַקְדוּשׁ פְּרֻשֶׁת נִשָּׂא (דף כ"ד ע"ב) "בְּהָאִי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפֵּר הַזֶּהר כִּי יִפְקֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

בְּאִוֵּר הַדְּבָרִים: בְּזִכּוֹת הַחֲבוּר שֶׁלָּהּ, שֶׁהוּא סִפֵּר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ, יִצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים לְלֹא צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְלֹא צַעַר חֲבִלֵי מְשִׁיחִי! וְאִף מְשִׁמִּים הַסְכִּימוּ לָכֵךְ! בְּסִפֵּר תְּקוּנֵי הַזֶּהר מְבֹאֵר, שֶׁבְּשְׁעָה שֶׁאֵלִיָּהוּ הַנִּבְיָא זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְלַחֲבֵרָא קְדִישָׁא שְׁעָמוּ, וְלָמַד עִמָּהֶם סִתְרֵי תּוֹרָה בְּעֵנֵן תְּקוּנֵי נִשְׁמוֹת, יִצְאָה בֵּת קוֹל מְשִׁמִּים וְאִמְרָה לָהֶם: כְּמָה רַב כַּחוֹ וּקְדוּשָׁתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעוֹלָם, וְאַחֵר כִּי הוֹסִיפָה וְאִמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: 'וְכֵמָה בְּנֵי נִשָּׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהָאִי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתֵרָאֵה בְּסוֹף יוֹמִיָּא, וּבְגִינָיָה, "וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאָרְץ".

בְּאִוֵּר הַדְּבָרִים: כְּמָה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחֲבוּר שֶׁלָּהּ כְּאֲשֶׁר יִתְגַּלֵּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, וּבְזִכּוֹתוֹ יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק "וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאָרְץ" – הַמְרָמֵז עַל הַגָּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה. וְכָתוּב בְּסִפֵּר הַקְנָה עַל הַפְּסוּק "וְיִשְׁכַּתֶּם וְרֵאִיתֶם כִּי לֹאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ", כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק דּוֹקָא בְּנִגְלָה וְלֹא בַּזֹּהַר הַקְדוּשׁ נִקְרָא לֹא עֲבָדוּ. גַּם אֵינּוּ נִקְרָא תַלְמִיד חֶכֶם, רַק בְּשֵׁם תַלְמִיד, כִּי שֵׁם חֶכֶם אֵינוֹ רַק עַל חֶכְמָה הַפְּנִימִית יַעו"ש...

וּבְסִפֵּר כֹּסֵא מֶלֶךְ כְּתוּב: וְכִינֵן שִׁדְעָתָ כְּמָה גִּדּוּלָה מַעֲלַת לְמוּד חֶכְמַת הָאֲמָת כו'... יוֹדַע גִּדּוּל הַחַיּוֹב וְגִדּוּל הַשְּׁכָר לְמִי שְׁלּוּמֵד הַקִּבְּלָהּ, כִּי לְמוּד הַזֶּהר גַּם בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין", וְכָל שֶׁכֵּן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלְהִבִּין פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אַחֵד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּשְׁעָה אַחַת מָה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלָמוּד הַפֶּשֶׁט שְׁנָה תְּמִימָה (כֹּסֵא מֶלֶךְ תְּקוּ"ז מ"ג).

יְהוּדִים יִקְרִים, אֵת אַחֵי אֲנָכִי מְבַקֵּשׁ, כִּידוּעַ אָנוּ דוּר עֲקֵבָתָא דְּמִשְׁיחָא, וְאֲשֶׁר עַל כֵּן זְכוּתָהּ לָנוּ וְחוּבָה קְדוּשָׁה לְזָרוּ וְלְהִבִּיא אֵת מִשְׁיחַ צִדְקָנוּ כְּמָה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר!!! – כִּי צִדְקָנוּ נִקְרָב אֵת בִּיאַת הַמֶּשִׁיחַ? "כִּי הֵם חֲיִינוּ וְאֶרֶץ יִמִּינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה" – עֲלֵינוּ מְטִלַת הַחוּבָה שֶׁל לְמוּד הַתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה עֲשִׂים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת בִּימְמָה, כָּל דְּקָה פְּנוּיָה לְהַקְדִּישׁ

לְמַד בְּעֲצֻמוֹ עִם בֵּן אַחוֹתוֹ, הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְמָן זצ"ל. וּבִסְפֵר מַעֲשֶׂה אִישׁ, (עוֹבְדוֹת עַל מִרְן הַגַּה"ק הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל): שֶׁאִמַּר, לְשׁוֹן הַזוהַר הַקְדוּשׁ מַעוּר יוֹתֵר מִכָּל מֵאֲמָרֵי חו"ל.

יט) "לַיהוּדִים הִיתָה אוֹרָה", אוֹרָה זוֹ תוֹרָה, (מְגִלָּה ט"ז ע"ב) אוֹרָה" וּטוֹרִיקוֹן אוֹר הַזוהַר..

יח) וְכֵן אָמַר הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי שְׁלֵמָה בִּלּוֹד זצ"ל מִשֶּׁם רַבּוֹ הַחֲפֵץ חַיִּים זצ"ל שֶׁעַל לִימוּד סֵפֶר הַזוהַר אֵין שׁוּם הַגְּבָלָה כִּי רַבּוֹ מְדַרֵּשׁ, וְהִיָּה הַחֲפֵץ חַיִּים מַעוּרָר לְכוֹלֵם שִׁלְמָדוֹ כָּל שַׁבָּת אֵת הַזוהַר שֶׁל אוֹתָהּ פְּרֻשָּׁה וְאֶפְלוּ לְבַחֲרוּרִים. (ר' יוֹסֵף בֶּן שְׁלֵמָה מַפְזִיץ, הוֹסֵפוֹת בִּנְיָן יוֹסֵף).

וְכֵן רַבְּנוּ מִרְן הַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד זוהַר כֹּסֵפֶר מוֹסֵר וְאִף